הלכה · משנה תורה · מפרשים · קרית ספר · ספר קניין

קרית ספר על משנה תורה, הלכות שלוחין ושותפין

רבי משה ב"ר יוסף מטראני [המבי"ט]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

קרית ספר על משנה תורה, הלכות שלוחין ושותפין

רבי משה ב"ר יוסף מטראני [המבי"ט]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/קרית-ספר-על-משנה-תורה-הלכות-שלוחין-ושותפין/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה א 4
פרק ב 4
הלכה א 4
הלכה ד 4
פרק ג 5
הלכה א 5
פרק ד 5
הלכה א 5
פרק ה 5
הלכה א 5
הלכה יא 6

פרק א

הלכה א

שליחות ילפינן בכל התורה כולה פרק האיש מקדש מדכתיב ושחטו אותו כל קהל וגו' וכי כל הקהל שוחטין וכו' אלא מכאן ששלוחו של אדם כמותו ומשום דקדשים רוב מעשיהם ע"י שליח שהכהנים שלוחי' הם וילפינן נמי מדכת' בגירושין ושלח ושלחה וגו' כדאי' התם ואתיא מביניא דמה לגירושין שכן הן חול אצל תרומה קדשים יוכיחו לא ראי זה כראי זה וכו' הצד השוה שביניהם שישנן על ידי עצמו ושלוחו כמותו אף אני אביא תרומה וכל שכן שאר מילי שהן חול גמור. ואם עבר על דבר משלחו לא עשה כלום דלאו שלוחו הוי כיון שעבר על דבריו וכן אם עוות בשליחותו הוי כעובר דלתקוני שדריה ולא לעוות דומיא דשחיטת פסח דזכות הוא להם:

פרק ב

הלכה א

אין הגוי נעשה שליח לישראל ולא ישראל לגוי כדילפינן פרק איזהו נשך מדכתיב כן תרימו גם אתם מה אתם בני ברית אף שלוחכם וכו' ומה משלחכם בני ברית וכו' והוא הדין לכל התורה כולה ועבד ושפחה הואיל והן בני דעת וישנן במקצת מצות נעשין שלוחין למשא ומתן דבני ברית מקרו. וחרש שוטה וקטן אינם נעשים שלוחין דבני דעת בעינן דומיא דאתם וקטן אפילו בר דעת לא הוי שליח דאיש כתיב בפרשת גירושין דילפינן מינה שליחו' כדאמר' לעיל פרק ד' מהלכות זכיה.

הלכה ד

מי שהודיע שהוא שליח במה שקונה ועבר על דבר המשלח בטל מה שקנה ומחזיר למוכר וסרסור שליח הוא אלא שנוטל שכר ולפיכך אם נגנב או נשבר חייב מפני שהוא נושא שכר דהוי כשוכר כדילפינן בדוכתיה ואם טען שארעו אונס נשבע שבועת שומרין. ואם היתה טעות האונס במקום שאיפשר להביא עדים אם לא הביאם אינו נאמן ומשלם כדתניא סוף פרק האומנין אין רואה שבועת ה' תהיה בין שניהם הא יש רואה יביא ראיה ויפטר:

פרק ג

הלכה א

אע"ג דילפינן דשלוחו של אדם כמותו בכל התורה כולה אפילו הכי נראה דהיינו כשהרשהו על דבר שהוא ברשותו ואין לאחרים רשות בו דומיא דפסח והפרשת תרומה אבל להוציא מיד אחרים אם אין האחרים רוצים לתת לו אינו יכול לכופם מכח השליחות או ההרשאה ויכול לומר לו לאו בעל דברים דידי את אם לאו דכתב ליה זיל דון וזכי ואפיק לנפשיך וכו' כדאמרינן פרק מרובה ואם כן כתיבת הרשאה אפילו על פקדון דלא כפריה היא תיקון חכמים כדי שלא יקח אדם ממון חברו וילך למ"ה ולא יהיה מי שיתבענו:

פרק ד

הלכה א

השותפין קונין זה מזה הממון המוטל ביניהם להיותם שותפין בו כדרך שקונה הלוקח והשכר או הפחת לפי מנין השותפין ולא לפי המעות כשנשתתפו בסתם משום דכל אחד שליט בכל הממון לעשות בו כפי מה שיראה לו שיהיה בו ריוח ואם קצבו זמן לשותפות אין אחד מהם יכול לחלוק בלי רשות חברו עד תשלום הזמן דעל מנת כן קנו זה מזה בתחלת השותפות וכן בכל תנאי שביניהם:

פרק ה

הלכה א

השותפין לא ישנו ממנהג המדינה דכיון דנשתתפו בסתם על מנהג המדינה נשתתפו וכן לא יוציאו הסחורה לרשות אחר אם לא מדעת שניהם ואם עבר אחד משניהם ופחת הפחת לעצמו והשכר לאמצע דמצד המעות בא השכר. ושותפין יש להם הוניה זה על זה בשומת פירותיהן שהרי הם כקנויין זה מזה ואין להם חזקה זה על זה דמה שהוא ברשות אחד מהם מדבר השותפות דכל אחד הוי מוחזק בכל. והמתעסק קונה ממון העסק כמו שקונין השותפין זה מזה וכל דיני מתעסק שבשאר הפרקים הם תקנת חכמים כדי שלא יבואו לידי אבק רבית דכיון שאחד מהם הוא הטורח והמתעסק בממון וחברו לוקח שכר בלי טורח ועסק היה נראה כרבית שעל ידי שמלוה לו קצת המעות טורח ומתעסק בשאר וממציא לו ריוח:

הלכה יא

[**והמתעסק** קונה ממון העסק כמו שקונין השותפין זה מזה וכל דיני מתעסק שבשאר הפרקים הם תקנת חכמים כדי שלא יבואו לידי אבק רבית דכיון שאחד מהם הוא הטורח והמתעסק בממון וחברו לוקח שכר בלי טורח ועסק היה נראה כרבית שעל ידי שמלוה לו קצת המעות טורח ומתעסק בשאר וממציא לו ריוח:]